

[Birkholm]

mål, end det giver svar, ofte vanskelige, men væsentlige spørgsmål, så jeg bliver nødt til at bede om, at man holder ørerne stive.

Finanslovforslagets udgifter til NATO omfatter 225 mill. kr. til den såkaldte infrastrukturkonto, godt 91 mill. kr. til NATOs militære driftsbudget, bl.a. overvågnings- og spionfly, og knap 42,5 mill. kr. til danske officerer ved de militære kommandoer, i alt små 360 mill. kr. Det er en stigning i forhold til finansloven 1983 på 23,6 pct.

Hertil kommer så de danske udlæg til NATO-anlæg i Danmark, som ifølge finanslovforslaget er på 280 mill. kr., en stigning i forhold til 1983 på 40 pct. Disse udlæg på mere end en kvart milliard vil senere blive refunderet fra NATOs fælles infrastrukturkonto. Det oplyses dog ikke, hvornår dette senere senest er, og det er det første uklare spørgsmål, som jeg gerne vil bede forsvarsministeren om at svare på.

De samlede udgifter plus udlæg til NATO omfatter altså 640 mill. kr. mod 490 mill. på sidste finanslov, en stigning på over 30 pct., og det fortæller sit tydelige sprog om, at oprustningens dynamik også omfatter Danmark. Den mest interessante og den mest omstridte del af disse 640 mill. kr. er de 225 mill. kr. til den såkaldte infrastrukturkonto, og her kommer nu mit spørgsmål nr. 2: hvilken garanti har folketinget for, at beløbet, altså de 225 mill. kr., bare tilnærmelsesvis holder stik? For finanslov 1983 bliver der tale om en overskridelse på omkring 90 mill. kr., idet finanslovens tal var på 165 mill., mens forsvarsministeren nu oplyser, at der i alt påregnes anvendt 250-260 mill. kr., altså også en meget væsentlig overskridelse i forhold til tillægsbevillingsloven. Forsvarsministeren giver også en slags forklaring på denne 55 pct.s overskridelse. Han oplyser nemlig i finanslovbetænkningen på blad 47, side 398:

»For så vidt angår infrastrukturkontoen har Danmark ingen indflydelse på de faktorer, der er afgørende for det årlige bidragsstørrelse, ...«

Ingen indflydelse! Det kunne så passende være mit spørgsmål nr. 3: hvordan kan det gå til, at Danmark slet ingen indflydelse har på infrastrukturbidragskontoens størrelse? Det var et spørgsmål til forsvarsministeren.

Når forsvarsministeren oplyser, at det årlige infrastrukturbidrag først og fremmest er

bestemt af de autorisationer, som gives af NATOs bevillingskomité, og hvoraf Danmark er pligtig til at betale 3,7 pct. som en fast procentsats, kunne det være interessant at få oplyst, hvilken slags kommissorium og hvilken slags bemyndigelser denne bevillingskomité overhovedet har, siden Danmark slet ingen indflydelse har i den. Det var mit tredje spørgsmål.

Og nu kommer 100.000 kr.s spørgsmålet: hvad er egentlig infrastrukturkontoen? Hvor går de 225 mill. kr. hen? Hvor er kassen, eller hvor er kontoen henne? Og hvem administrerer den? Er den i virkeligheden et fantom? Hvem kan give svaret? Den 26. januar 1983 udtalte forsvarsministeren i en skriftlig besvarelse af spørgsmålet her til folketinget (folketingets forhandlinger 1982-83 sp. 4807):

»Medlemslandene indbetaler imidlertid ikke bidrag til og modtager heller ikke refusionsbeløb fra NATO, idet forskellen mellem det enkelte lands kvartalsbidrag og kvartalsrefusion afgøres ved modregning.«

Åbenbart bilaterale regnskaber. Findes der slet ikke nogen infrastrukturbidragskonto nogetsteds? Hvem kan svare på det?

I hvert fald er denne konto ifølge de danske finanstal inde i en rivende vækst fra 9,86 mia kr. i 1982 til 13,64 mia kr. i 1983, 38 pct. på ét år, og det er ikke småting, der finansieres over denne konto. De 572 Pershing II- og krydsermissiler er jo i virkeligheden et nationalt amerikansk våbensystem i Europa. Alligevel finansieres anlægsarbejderne over infrastrukturkontoen. Om atomspræghovederne også finansieres over samme konto, må guderne eller måske Caspar Weinberger vide. I hvert fald har det velunderrettede amerikanske fagtidsskrift Aviation Week & Space Technology for kort tid siden meddelt, at Pentagon har givet en ordre til våbenproducenten Hughes Communications Systems til levering af kontrol- og kommunikationsudstyr til Nordkommandoen til senere refundering fra infrastrukturkontoen, og tidligere har vi jo fået oplyst, at de amerikansk-europæiske COB-baser, altså baser til modtagelse af flyforstærkninger i krigstid, i første omgang blev bevilget over finansloven i USA med en bemærkning om, at de senere ville blive refunderet fra infrastrukturkontoen. Hvis infrastrukturkontoen er et fantom, så er den i hvert fald et fantom, der går gennem alle